

Nr 26.

Ankom till riksdagens kansli den 24 april 1945 kl. 3 em.

Bevillningsutskottets memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut rörande utskottets betänkande nr 19 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 9 februari 1945 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 83, hade Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

F ö r s l a g

till

lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 32 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

32 §.

3 mom. Såsom intäkt — — — avsedda utgifter.

Förmånen av fri sjukvård eller fri tandvård upptages icke såsom intäkt, oavsett om förmånen åtnjutits på grund av statlig eller på grund av kommunal eller enskild tjänst. Har sådan förmån åtnjutits på grund av enskild tjänst och utgått efter väsentligt förmånligare grunder än som gälla för befattningshavare i statens tjänst, skall dock förmånen upptagas såsom intäkt till den del den utgått efter förmånligare grunder än de för nämnda befattningshavare gällande.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Lagen skall äga tillämpning jämväl med avseende å det beskattningsår, för vilket taxering av beskattningsnämnd i första instans verkställes under år 1945.

¹ Senaste lydelse, se 1940: 876.

Till utskottets behandling hade överlämnats de i anledning av propositionen väckta likalydande motionerna I: 303 av herr *Gustavson* m. fl. och II: 473 av herr *Pettersson* i Norregård m. fl., vari hemställts, att riksdagen med avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 83 måtte begära att Kungl. Maj:t i år vid en eventuell höstriksdag eller senast vid 1946 års riksdag framlägger förslag i enlighet med i motionerna anförda synpunkter.

Utskottet hade i sitt betänkande nr 19 hemställt, att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 83 och med avslag å de likalydande motionerna I: 303 av herr *Gustavson* m. fl. och II: 473 av herr *Pettersson* i Norregård m. fl., antaga det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Vid betänkandet fanns fogad en reservation av herr *Ekman*, som ansett att utskottet bort föreslå riksdagen avslå Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 83.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag ha kamrarna vid behandlingen av utskottets nämnda betänkande stannat i olika beslut, i det att första kammaren avslagit utskottets hemställan, medan däremot andra kammaren bifallit vad utskottet i betänkandet hemställt.

Den i propositionen föreslagna ändringen av 32 § 3 mom. kommunalskattelagen innebär, att förmån av fri sjukvård eller fri tandvård i regel icke skall vid taxering upptagas såsom skattepliktig intäkt. Ifrågavarande bestämmelse skulle, därest densamma bleve antagen av riksdagen, komma att äga tillämpning ej allenast vid den kommunala beskattningen utan även vid den statliga beskattningen. Enligt 2 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall nämligen i fråga om vad som är att hänföra till skattepliktig inkomst ävensom angående beräkning av inkomst från olika förvärvskällor gälla vad i vissa bestämmelser i kommunalskattelagen — däribland 32 § — är stadgat.

Kamrarnas skiljaktiga beslut innebära, att första kammaren avslagit Kungl. Maj:ts förevarande proposition, medan däremot andra kammaren bifallit samma proposition. Då de skiljaktiga besluten sålunda äro helt motsatta, kan sammanjämkning av desamma icke äga rum.

Utskottet har emellertid tagit under överbägande, huruvida den föreliggande frågan kan bliva föremål för gemensam omröstning. Vid bedömandet av detta spörsmål är att märka, att sådan omröstning icke kan ifrågakomma beträffande kommunala beskattningsfrågor. Däremot skall gemensam omröstning äga rum beträffande grunderna för en bevillning, vartill hänföras bland annat reglerna om skattefrihet vid den statliga inkomstbeskattningen. På grund härav har inom utskottet ifrågasatts, att — med hänsyn till den i 2 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt givna hänvisningen till vissa bestämmelser i kommunalskattelagen — kamrarnas skiljaktiga be-

slut skulle kunna anses i lika hög grad avse grunderna för en beviljning som en kommunal beskattningsfråga samt att den föreliggande frågan i enlighet härmed vore av beskaffenhet att böra avgöras genom gemensam omröstning. Då emellertid den i propositionen föreslagna författningsändringen gäller en bestämmelse i kommunalskattelagen och gemensam omröstning icke bör ske beträffande stadganden i denna lag, har utskottet ansett sig förhindrat att förorda sådan omröstning. Utskottet har fördenskull — ehuru den ifrågasatta författningsändringen är av betydelse även för den statliga beskattningen — funnit den föreliggande frågan ha för innevarande riksdag förfallit, vilket utskottet härmed får för riksdagen

anmäla.

Stockholm den 24 april 1945.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Wahlmark, Sjødahl, Frans Ericson, Björns-son, Gustaf Elofsson, Lennart Johansson, Sundelin och Ramberg, samt*

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Björklund, Olsson i Gävle, Janson i Frändesta, Jonsson i Skedsbygd, Karlsson i Grängesberg, Henriksson, Bladh och Kristensson.*
